

SENTÈNCIA 2005-75 DE 16 DE DESEMBRE DE 2005

NACIONALITAT. Adquisició per infant nascut a l'estranger d'un progenitor andorrà nascut també a l'estranger. Necessitat de tenir establerta la residència principal i permanent al Principat.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 10 de febrer de 2005 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada pel Sr. E.C.Q. contra el M.I. Govern, en què sol·licitava la concessió de la nacionalitat andorrana a l'empara de l'article 9.1 de la Llei qualificada de la nacionalitat. La referida sentència confirma la resolució administrativa impugnada, en considerar que l'interessat no compleix el requisit de l'article 7 de la mateixa llei, ja que no té establerta la seva residència principal i permanent al Principat.

2n.- La representació del Sr. E.C.Q. va interposar recurs d'apel·lació, en el qual al·lega que resideix efectivament a Andorra, on treballa de forma habitual i permanent, encara que de manera esporàdica es pugui absentar per raó dels estudis que realitza a la Universitat de Lleida.

3r.- La representació del M.I. Govern es va oposar al recurs, ja que considera que la sentència apel·lada ha realitzat una correcta valoració de la prova practicada a les actuacions. En concret, es refereix al resultat de les enquestes que va dur a terme el Servei de Policia, de les quals es desprèn que l'interessat no resideix de forma habitual al Principat.

4t.- En l'acte de la vista oral les parts van exposar les consideracions més adients a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'agent va sol·licitar la concessió de la nacionalitat andorrana a l'empara de l'article 9.1 de la Llei qualificada de la nacionalitat, com a fill nascut a l'estranger d'un pare andorrà nascut també a l'estranger. D'acord amb la remissió que l'esmentat precepte fa a l'article 7 de la mateixa Llei qualificada, constitueix un requisit necessari per adquirir la nacionalitat en aquests casos que l'interessat tingui establerta prèviament la seva residència principal i permanent al Principat d'Andorra.

Atès que la sentència apel·lada ha considerat que el Sr. E.C.Q. no compleix aquest darrer requisit, l'objecte del recurs es limita a revisar la valoració de la prova que ha efectuat el Tribunal *a quo* sobre aquest punt. Tanmateix, s'ha de tenir en compte que no són admissibles els documents que aporta la part agent en aquesta instància, ja que no es dona cap dels supòsits que contempla l'article 64 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal.

Tercer.- Per resoldre la qüestió litigiosa s'han de ponderar els diferents mitjans de prova que consten a les actuacions. Mentre que la pretensió de l'agent només es recolza en un certificat de residència expedit pel Comú d'Andorra la Vella, les dues enquestes realitzades pel Servei de Policia (folis 30 i 38 de les actuacions) resulten concloents sobre el fet de que l'interessat no resideix de forma habitual al Principat d'Andorra. Així resulta de les gestions realitzades en cada cas amb els veïns de l'immoble on manifesta viure, els quals afirmen que només l'han vist esporàdicament. De la mateixa manera, a l'hipotètic lloc de treball es manifesta que només ajuda en la comptabilitat durant els dies lliures i els mesos d'estiu.

El contingut d'aquestes enquestes resulta d'un valor especial, ja que documenten el resultat de les comprovacions que han dut a terme sobre el terreny els agents de policia. En aquest cas, a més, no hi ha cap altra element de prova que pugui desvirtuar el resultat a què arriben les referides enquestes.

En conseqüència, s'ha de concloure que l'apel·lant no resideix de forma habitual i permanent al Principat, per la qual cosa no compleix el requisit que preveu l'article 7 de la Llei qualificada de 5 d'octubre de 1995 per tal d'adquirir la nacionalitat andorrana.

Procedeix, doncs, desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació i confirmar en els seus propis termes la sentència impugnada.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la representació del Sr. E.C.Q. contra la sentència dictada el 10 de febrer de 2005 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en la seva integritat.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.